

Universitätsbibliothek Paderborn

Conferentiæ Theologico Morales

Compendiosè propositæ ac breviter resolutæ Ad Usum Directorum
Conferentiarum Hebdomadalium ... DD. Parochorum, Curatorum,
Confessariorūmque omnium

Ex Materia Septem Sacramentorum Atque Justitiæ De Restitutione
Excerptæ

Sargar, Elisaeus

Augustæ Vindelicorum, 1720

De Restit: bonorum famæ & honoris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41194

De Restitutione Boho-

rum Famæ & Honoris.

CONFERTIA. CIV.

ALiquis non intendit famam proximi laedere,
sed ex mera loquacitate narrat ejus peccata
defectus, ex quo ejus fama graviter laeditur
an peccet mortaliter.

R. Affirmative. Ratio est : quia licet tali
non intendat directe famam alterius laedere
intendit tamen indirecte, hoc ipso, quod libe-
re velit id, ex quo sequitur.

546.

CONFERTIA. CV.

Alius crimen alterius occultum manifestat
consilii capiendi causa, ut scil. sibi vel ale-
ri consulat, aut levamen aliquod vel solatum
accipiat ab amico, cui refert, afflictionem
suam injustam : an is etiam peccet mortali-
ter ?

R. Resp. si absit omne odium ac pravus affectus
non esse peccatum, saltem mortale. Ratio
est : quia talis videtur uti jure suo, cum nemo
obligetur cum tanto gravamine occultare
defectus proximi sui. Nimis durum enim el-
lerit, acceptas ab alio injurias, absque ulla
querimonia intus concoquere. Cæterum ca-
vere is debet, ne pluribus referat, quam opus

fit ad consilium vel consolationem capiendo-

CONFERENTIA. CVI.

TERTIUS revelat peccatum grave proximi viro prudenti ac bono, de quo habetur moralis certitudo, quod nemini alteri revelabit hujusmodi defectum; an is peccet mortaliter?

R. Cajet, 2. c. q. 73. a. 1. dub. 1. cum. aliis aliquot, negative? quia eentent hancesse levem detractionem & damnum inde exurgens exiguum. Verum probabilius affirmat Less. lib. 2. c. 11. dub. 11. & DD. comm. Ratio est: quia possidere bonam existimationem in animo Viri probi ac prudentis, est saepe majus bonum, quam possidere eam apud decem malos: ergo gravem injuriam ei interit, qui illum apud talem virum denigrat.

CONFERENCE. CVII.

QUARTUS rescert se audivisse hunc vel illum commisisse aliquid quod adhuc occultum est, absque asseveratione ita esse: quomodo is peccat?

548°

Resp. Si talis id faciat intendendo lassitudinem famae proximi, mortaliter peccare in materia

teria gravi contra charitatem, non tamen contra justitiam. Ratio prima, artis. est., quia nemur nolle malum proximo ex praeceptu charitatis; & secundo; quia actus ille sermon est ablativus famæ proximi, cum incertum narratio non habeat vim faciendi fidem; ergo quod alii credant, oritur ex eorum malitia & levitate: consequenter narrans non peccat contra justitiam.

CONFERTIA. CVIII.

549. **Q**uintus narrat bona si de crimine alterius, quod credit esse publicum & verum, cum revera sit occultum, vel etiam falso: antenarratur ad restitutionem: quando cognoscit se errasse? Resp. teneri, non quidem ratione iniustæ damnificationis, sed ratione rei, id est, famæ ab latere. Ratio desumitur ex superioribus dictis, de postfollere bonæ fidei.

CONFERTIA. CIX.

550. **S**eptimœ commissum est secretum [expressum vel tacita conventione facundi] quomodo peccet, si commissum sibi secretum revelerit.

R. Cum Comm. peccare ex genere suo mortaliter, pro ratione materiæ aut damni indeleuerit, contra fidelitatem & justitiam.

Ratio est: qui obligatio justitiae ex genere suo est sub mortali: sed qui secretum expressa vel tacita conventione reticendum in se suscepit i-

to

tenetur ex justitia servare fidem : Igitur revealans peccat contra justitiam ex genere suo mortaliter , nisi imperfectio actus vel levitas materiae excusat.

CONFERTIA. CX.

Septimus tibi revelavit occultè voluntarem prodendi civitatem , vel hunc hominem occidendi : quæris , an debetas servare secretum.

R. Cum Comm. S. Th. 2. 2. q. 70. a 1. Mol. Lym. & alijs. Si aliter revocare non possis ; debes manifestare ijs quorum interest. Ratio est : quia ex lege & ordine charitatis quilibet obligatur liberare Innocentem ab injuria Nocentis eti cum aliquo Nocentis damno fieri debeat, **CONFERTIA. CXI.**

Octavus revelavit tibi occultum impedimentum Matrimonij contrahendi à quo revocari non potest nisi canonice denuntiatur : an possis illud aperire Parocho.

Resp. cum Comm. Navar. Sanch. Molin. Lym. &c. Te licite posse denuntiare , ob Sacramentum reverentiam , & ad peccatum vitandum. Ratio est : quia ista revelatio cedit in bonum ipsius , qui tibi revelavit : ergo non potest rationabiliter esse invitus.

CONFERTIA. CXII.

Nonus tibi revelabit homicidium à se commissum , & tu postea de eodem homicidio suspectus factus es , ut de vita pericliteris , nisi reveles : an revalere liceat,

553d

Z

Resp.

Resp. ex Comm. Molin. Less. Layman. &c.
licere. Ratio est : Quia sicut aliorum debitorum, ita & secreti naturalis obligatio cessa-
re quando sine maximo detimento propriæ vita
vel etiam famæ, servari non potest : Nemo
enim promittendo secretum censendus est, id
etiam ad talem casum extendere voluisse.

C O N F E R E N T I A. C X I I I

Sed quid, si aliquis expresse promisisset
servaturum secretum, etiam cum discrimin-
atione propriæ vitæ.

R. det Molin. tr. 4. disp. 37. talem obligari,

554. cum promissio objectum honestum habeat. Sed
probabilius cum alijs negat Laym. lib. 3. n° 3.
cap. 5. n° 4. quia secretum committens, obstan-
te ordine charitatis non potest alterum obliga-
re cum tanto onere.

C O N F E R E N T I A. C X I V.

555. Dicitur scit, aliquem profera ex ignoran-
tia hominem occidisse : rem alienam in
gravissima necessitate abstulisse, vel ad justam
compensationem : an citatus à Judice teneatur
de eo restari.

Resp. cum Laym. cit. & alijs, non teneri.
Ratio est, quia Judicis interrogatio procedit
ex præsumptione culpæ commissæ, seu de fa-
cto criminoso, quale factum non est : ergo in-
terrogatus etiam sub juramento, recte negat,
quia revera factum non fuit criminosum.

C O N

CONFERTIA. CXV.

VNDECIMUS propalar crimen grave occul- 556
tum defuncti : an id etiam sit peccatum
mortale contra justitiam, cum onere restitutio-
nis ?

P. Cum Com. Affirmativè: Ratiō est : Quia
defunctus corpore , fama manet quodammodo
vivus in hominum memoria & existimatione
adeoque possessionem bonae famae suæ retinet ;
ergo si illum ea injustè spolies, damnum infer-
re censeris, adeoque obligaberis compensare.

CONFERTIA. CXVI.

DUODECIMUS narrat Coloniæ, Agatham
publica pœnitentia virgis cæsam Augustæ:
an licite ? Ratio dubitandi est , quia licet id
publicum sit Augustæ, ignoratur tamen Coloniæ

P. Licitè. Ratio est : quia Agatha infama-
ta fuit Augustæ in pœnam delicti justa Judicis
sententia ut supponitur : Ergo amisit jus sua
famæ , non solum in loco , quo sententia con-
tra ipsam lata est , sed & in quovis alio ? Cum
potestas publica jus habuerit privandi eam sua
famam pro omni loco , non minus quam omnibus ,
vel ipsam vita . Ad hunc enim finem judicia
communiter talibus diebus publicantur , qui-
bus non solum domestici & cives , sed etiam
extranei convenire soleat , ut judicatus ubique
pro infami habeatur. Unde hujusmodi senten-
tiæ & personæ passim in novalibus per omnia
loca prescribuntur , nec ob id culpantur Au-
thores.

Z 2

CONF

CONFERTIA. CXVII.

558. **D**ecimus quartus querit, an ipsi etiam licet divulgare crimen publicum publicitate facti perpetrati in tali loco, & tali tempore, quam multis patere potuit, ut nulla tergiversatione celari possit? affirmat noster Reverendissimus P. Herinx 3. part. 7. q. 5. dicens: esse receptionem DD. sententiam. Contra est Scotus, Molin, & Laym. alij distinguunt de locis vicinis illi loco, in quo quis dissimilatus est, ad quae quotidiana habentur commercia, & de longe distantibus, nobis pro utrisque sit.

Ratio affirmativa: Ratio est: quia per evidenter facti censetur quis amississe jus ad famam suam, utpote fundatum in occultatione jam cessante, quinimo sponte videtur cessisse suo iuri hoc ipso, quod non est veritus in publico crimen admittere, cui proinde per accidens est, quod multi absuerint: Igitur &c.

CONFERTIA. CXVIII.

559. **D**ecimus quintus etiam querit, an is, qui olim fuit infamis, & postea bene vivendo famam bonam recuperavit, possit absque culpa dissimilari de crimen antiquo.

Resp. Cum Molin. D. 33. n. 2. Navarr. Laym. & aliis: hujusmodi detractorem peccare contra justitiam, & obligari ad restitutionem. Ratio est: quia amissio famae est damnum repartibile per poenitentiam publicam, vitam honestam &c. Ergo qui infamiam publicam, saltem facti

facti, tunc el oblitteravit, reacquirit pristinum
Ius ad suam antiquam famam, consequenter,
qui eum de novo infamat, injuriam ipsi insert:
adeoque tenetur ad restitutionem.

CONFERENTIA CXIX.

Conventualis certi Monasterij N. habet cor-
respondentiam cum alio Monasterio, cui 56.
transcribit per modum novellarum crimen no-
tum in suo Monasterio, non autem extra: an
Tabellarius peccat peccato infamacionis.

Resp. Utique peccare: Ratio est, quia cri-
men illud non est notum ab solute, sed cum li-
mitatione intra certam communitatem (in
proposito Monasterium) igitur non potest citra
injuriam divulgari in alio loco, in quo de eo
nihil scitur, quia non est absolute, sed solum
respectivè, id est, pro hoc loco, notorium,
quod notent isti referendarij minus differet.

CONFERENTIA CXX.

Decimus quintus disseminavit crux en falsum
proximi inter mulcos, queritur an tenea-
tur coram illis dicere, se falso dixisse, si alia 561.
commodiori via famam restituere nequeat.

Resp. Cum D. Th. 2. 2. q. 72, a 2. Scot. 4.
D. 15. q. 4. n. 2. adeoque certa, affirmativè:
Ratio est: quia ad restituendum famam per fal-
sum affirmationem ablatam requiritur, ut tol-
latur falsa illa affirmatio: sed hæc non colligetur
melius, quam per negationem contrariam; ergo si alia commodior via non substituit, hæc ad-

hibenda est. Excipitur tamen, si sit magna in-
equalitas inter infamatorem & infamatum,
ut si ille esset Rex, Princeps &c. & hic homo
plebejus: tunc enim sufficeret infamatori dice-
re se fuisse deceptum: aut via pecunaria infa-
mato satisfacere.

562

CONFERTIA. CXXI.

Decimus sextus quærit; an principalis dis-
famator teneatur etiam retractare apuda-
lios, ad quos devenir detractio ex auditione
primorum audientium.

563, **R**esp. Non teneri, si suo consilio aut jussu
eos ad hoc faciendum non induxit. Ratio
est: quia posterior diffamatio tunc censetur for-
tuito, & ex malitia audientium contigisse.

CONFERTIA. CXXII.

Decimus septimus quaerit, an detractor, qui
alteri vera imposuit, sed occulta, teneat
dicere, se esse mentitum, si aliter restituere ne-
queat.

Resp. Posse quidem, sed non teneri. Ratio
est: quia nemo tenetur dicere, se mentitum,
qui mentitus non est: interim autem, quia
dictum non fuit conforme legi divinae, ut pote
peccaminosum; & in sacris scripturis peccatum
est mendacium, hoc ipsum dictum, mendacium
dici potest, ut sensus sit: ego dixi mendacium;
id est: ego hoc dicendo, peccatum feci. Dein-
de quod verum non est veritate publica, sed
occulta tantum, mendacium dici potest in
publico.

CON-

CONFERENTIA. CXXIII.

Reus crimen sibi in judicio objectum negat reipsa verum; & que ita dat causam infamiae accusatori: teneturne is famam sic ablatam restituere accusatori, facendo veritatem.

564.

Resp. Cum distinctione: si reus non juridice interrogatus, ita neget crimen objectum, ad nihil tenetur accusatori.

Ratio est: quia Reus non juridicè interrogatus, non tenetur confiteri crimen occultum: & objiciens sibi ipsi imputare debet infamiam inde secutam, quia objecit crimen alteri, quod sufficienter probare non potest.

565.

CONFERENTIA. CXXIV.

Curiosus audiens detrahentem, ipsi consentit, excitat & instigat ad prosequendam detractionem: an sit etiam censendus detractor:

Resp. Cum less. lib. 2. c. 11. d. 4. & aliis comis. Talem non minus peccare contra justitiam, quam ipse detractor. Ratio est: quia audiens animando, interrogando & invitando detrahentem est causa efficax detractionis iniustæ: ergo peccat peccato injustitiae in eum, cui detrahitur, & amplius contra charitatem peccato scandali, dum alterum inducit ad detrahendum.

74

CON-

CONFERTIA. CXXV.

566

Idem Curiolulus audiendo detractorem au-
tur quidem, at non inducit, neque excita
ad continuationem: an peccet contra justi-
tiam:

Resp. Peccate quidem contra charitatem, at
non contra justitiam, adeoque non obligari ad
restitutionem. Ita L. ss. cir. & Herinx. Ratio
autem est: quia gaudere de gravi damno pro-
ximi est contra charitatem peccare: qui au-
tem non est causa damni, non potest dici pec-
care contra justitiam, consequenter non tene-
tur ad restitutionem.

CONFERTIA. CXXVI.

567.

Alius delectatur canum in modo dera-
hendi, utpote in eloquentia, artificio &
dexteritate detractoris, non autem ipsa detrac-
tione, an id quoque peccat.

Resp. Talem nullo modo peccare, dum
modo detractorem non probet aut promoveat.
Ratio est, quia ut delectatio sive complacens
super aliqua re sit mala & peccaminosa, debet
id, super quod eadit ut motivum, esse pecca-
minosum: sed hic cadit complacens super
eloquentiam & modum detrahendi:
non vero super ipsam detractionem: igitur
&c.

568.

CONFERENTIA. CXXVII.
Rursus alius audit detrahentem in materia
gravi, & non impedit, cum facile & com-
modo posset, an peccet mortaliter. **R**esp.

Resp. Peccare mortaliter contra charitatem.
 Ratio est : quia praeceptum charitatis erga proximum obligat ad impediendum grave damnum illius , quando commode impedit potest : sed in proposito supponitur commode impediti posse : igitur &c.

Dixi : Quando commode impedit potest : Si enim ex magna verecundia aut puerilimente non audeat resistere , non peccat mortaliter , quia nemo tenetur cum magna sua difficultate damnum proximi impedire , ut si timeat contumelias aut verbera ; aut si ipsi non constet an res narrata sit publica vel occulta : an justè vel injuste narratur , cum in dubio non debeat presumi loquentis iniquitas : excusatur etiam ab admonitione , qui probabiliter putat , eam nil profuturam : item famulus vel ancilla respectu Domini vel Dominae , quibus sufficit ostendere faciem tristem , juxta illud Proverb . 25. *Ventus Aquilo dissipat pluvias , facies tristis linguam detrahentem.*

C O N F E R E N T I A . C X X V I I I :
In famam libenter restitueret famam ablatam proximo per revocationem verborum , at inde prævetit vitæ periculum , vel notabiliter maioris infamiae : an teneatur eam restituere :

569.

Resp. Cum Less . c . 11 . de 15 . & aliis , non teneri . Ratio est : quia res inferioris ordinis

nunquam sunc restituendæ ex iustitia , cum
jactura rei ordinis super oris ; sed vita est bo-
num præstantioris ordinis , quam fama ; igitur
non s' tenetur ii famans famam restituere
proximo cum periculo vitæ , vel etiam majoris
infamiae , quia tunc censetur esse moralis
impossibilias.

CONFENTIA. CXXIX.

Sed quid , si infamans proximum , ab eo
reinfameretur , an tunc non possit uti com-

570° pensio ne. Resp. Posse : quia si licitum est
debitum debito compensare in rebus tempora-
libus , cur non etiam in restitutione fame ; si
infamans in proposito deberet infamato restitu-
re famam : & infamatus idem tenetur infama-
tori : ergo potest fieri compensatio : at inde

Inferes : Ergo infamato licebit inferre in-
famiam ad compensationem. Resp. neg le-
quelam : Quia compensationem in restitu-
tione fame auferendæ sequitur & concomita-
tur vindicta , non autem compensationem fa-
mæ ablatae : vindicta autem auctorati ppi-
vatae non licet.

Pro Complemento hujus materiae.

Admonitos volo Confessarios , ne infami-
tum vel dehonoratum cogant ad remitteren-
dam injuriam quo minus petat satisfactionem:
qui enim injuriatus fuit , non obligatur ad plus
inconscientia , quam ut nolit se vindicare pri-
vata

(o)

vata sua auctoritate, non autem ad remittendam honoris aut famæ satisfactionem : quapropter potest eam licet petere per publicam potestatem. Atque haec de restitutione in genere & specie dicta sunt ad Laudem & Gloriam Dei.

INDEX

Materiarum in his conferentiis contenarum Littera n. significat Numerum marginalem.

TITULUS. I.

De Sacramentis in genere.

Explicatur Definitio Vulgaris Sacramenti propriè dicti. n. 1.

An, & quando conveniat haec definitio Sacramento Eucharistiae in Tabernaculo. n. 2.

Quid sit causare gratiam ex opere operante. n. 3.

An omne signum causans gratiam ex opere operato, sit Sacramentum. 4.

An apud Lutheranos & Calvinistas detur aliquod Sacramentum. 5.

An Sacmenta mortificata per obicem, reviviscant. n. 6

Quomodo singula Sacmenta conferrant gratiam diversam. n. 12

Quæ